

bij negatief resultaat liefst aangevuld met rectoscopie, geeft enig recht een amoebiasis uit te sluiten.

Allerlei veranderingen in het „milieu interne” van het colon kunnen een asymptomatische latente amoebiasis activeren. Het is denkbaar, dat een amoebiasis wordt gesuperponeerd op een colitis met andere oorzaak. Dit is bekend van de colitis der shigellosen.

Literatuur: Klinisch-pathologische conferentie (1967) *Ned. T. Geneesk.* **III**, 642. — MODY, V. R. (1959) *Brit. med. J.* **II**, 1399. — Symposium over amoebiasis (1916) *Geneesk. T. Ned.-Ind.* **56**, 533.

Rotterdam, 21 juni 1967

A. BONEBAKKER

ANTISTOFFEN BIJ MYASTHENIA GRAVIS

Bij de klinische les van Prof. DROOGLEEVER FORTUYN (1967) wilde ik enige kanttekeningen maken.

Antistoffen reagerend met dwarsgestreept spierweefsel (A-band) werden bij myasthenia gravis het eerst aangetoond door STRAUSS (1960). VAN DER GELD (1963) toonde aan dat deze antistoffen ook reageren met cellen in de kalfstymus. Het percentage van de patiënten met myasthenie die antistoffen hebben tegen spierweefsel is afhankelijk van de samenstelling van de series, o.a. van de fractie met een thymoom, en van de serumverdunding. De zinsnede: „men vindt antistoffen tegen spier- en thymusweefsel in 38 pct” refereert aan het onderzoek van 125 patiënten, van wie 15 met een thymoom (OOSTERHUIS, VAN DER GELD en FELTKAMP 1967), waarvan ik in december 1965 verslag uitbracht in een vergadering van de Amsterdamsche Neurologen Vereniging. Bij dit onderzoek met onverdunde sera had 38 pct een reactie met spierweefsel (controles 2 pct) en 26 pct met thymusweefsel (controles 0 pct). Alle patiënten met een thymoom hadden positieve reacties, ook indien het serum 1:10 werd verdund. OSSERMAN en WEINER (1965) bevonden dat 28 pct van 256 patiënten positieve reacties hadden met spierweefsel in serumverdunding van 1:60. STRAUSS e.a. (1965) vonden positieve reacties bij 29 pct van 336 patiënten in een serumverdunding van 1:60. Van principieel en ook van praktisch-diagnostische betekenis is, dat vrijwel alle patiënten met myasthenia gravis en een thymoom positieve reacties hadden. Hoewel deze bevindingen de myasthenia gravis plaatsen in de groep van de „auto-immuunziekten”, heeft ons onderzoek (OOSTERHUIS e.a. 1967) geen directe relatie aan het licht gebracht tussen het defect van de neuromusculaire transmissie en de circulerende antistoffen.

Literatuur: DROOGLEEVER FORTUYN, J. (1967) Neurologische aandoeningen bij maligne ziekten elders in het lichaam. *Ned. T. Geneesk.* **III**, 1030. — GELD, H. VAN DER en H. J. G. H. OOSTERHUIS (1963) Muscle and thymus antibodies in myasthenia gravis. *Vox Sang. (Basel)* **3**, 196. — OOSTERHUIS, H. J. G. H., H. VAN DER GELD en T. E. W. FELTKAMP (1967) Studies in myasthenia gravis, part II. The relation of some clinical and immunological data. *J. Neurol. Sci.* **4**, 417. — OSSERMAN, K. E. en L. B. WEINER (1965) Studies in myasthenia gravis: immunofluorescent flagging of muscle striation with antibody from serums of 256 myasthenic patients. *Ann. N.Y. Acad. Sci.* **124**, 730. — STRAUSS, A. J. L., B. C. SEGAL, K. C. HSU, P. M. BURKHOLDER, W. L. NASTUK en K. E. OSSERMAN (1960) Immunofluorescence demonstration of a muscle binding complement fixing serum globulin fraction in myasthenia gravis. *Proc. Soc. exp. Biol. (N.Y.)* **105**, 184. — STRAUSS, A. J. L., H. W. R. VAN DER GELD, P. G. KEMP JR., E. DUBOIS EXUM en H. C. GOODMAN (1965) Immunological concomitants of myasthenia gravis. *Ann. N.Y. Acad. Sci.* **124**, 744.

Amsterdam, 15 juni 1967

H. J. G. H. OOSTERHUIS

BERICHTEN

BUITENLAND

Australië

Fluoridering van drinkwater. — Het drinkwater van Canberra wordt sinds 1964 gefluorideerd. Binnenkort zal Sydney het voorbeeld volgen. (*Med. News*, 2 juni, bl. 11).

Canada

Welcome Immigrant M.D.'s. — Het Department of medical economics van de Canadian medical Association heeft zich met een uitvoerige uiteenzetting gewend tot het Joint Senate-House Committee on Immigration. Dit stuk is onder bovenstaand opschrift in de advertentierubriek van het *Canadian medical Association Journal* (13 mei, adv. bl. 54) opgenomen en omschrijft het dreigende gebrek aan geneeskundige hulp in Canada. Van de artsen, die tussen 1961-1965 tot de praktijk in Canada werden toegelaten, waren 40 pct niet in Canada opgeleid. Voor buitenlanders, die zich aangetrokken voelen tot vestiging in Canada, bevat de genoemde advertentie belangrijke aanwijzingen.

Duitsland

Virus-instituut te Hamburg. — Een vermogend Hamburgs koopman bekostigt de bouw van een laboratorium voor virologisch onderzoek, de bereiding van nieuwe vaccins en de studie van multipale sclerose. (*Med. News*, 2 juni, bl. 5).

Engeland

Proefnemingen bij apen met intra-uterine devices. — Onderzoekers in het departement voor anatomie van de universiteit te Birmingham stelden vast dat de toepassing van IUD's bij rhesusapen anticonceptieve werking heeft. Bij 21 apen bleven zwangerschappen uit, in tegenstelling tot een controlegroep met 18 zwangerschappen. (*Med. News*, 2 juni, bl. 1).

Typus degenerativus amstelodamensis. — Een endocrinoloog van de Mayo Clinic te Rochester (Minnesota) en het hoofd van de afdeling voor genetica van het Child Institute te Birmingham bewerkten een studierapport van 20 gevallen van de typus degenerativus amstelodamensis (Amsterdam dwarf, De Lange syndrome); CORNELIA DE LANGES drielal gevallen van de door haar herkende aandoening vond in deze studie tevens zijn plaats (*Canad. med. Ass. J.*, 29 april, bl. 1185). Aan de tekst gaat een waarderend curriculum vitae van Prof. DE LANGE vooraf. Overdrukjes zijn aan te vragen bij Dr. R. G. McARTHUR, 1120-4¹/₂ st. N.W. Rochester (Minn. U.S.A.).

Bestrijding van industrieel lawaai. — De minister van huisvesting en plaatselijk bestuur en de staatssecretaris van Wales hebben een circulaire van de local authorities van Engeland en Wales verzonden om „the problem of industrial noise” ter hand te nemen. Over twee jaar zullen zij de plaatselijke besturen verzoeken, hun te rapporteren over de stand van het vraagstuk, over vooruitgang en ondervonden moeilijkheden. Zij zullen dan overwegen welke wettelijke maatregelen nodig zijn. (*Med. Offr.*, 2 juni, bl. 297).

Medische functies voor gehuwde vrouwelijke artsen.

— In 1965 stelde de Medical Women's Federation vast dat ongeveer 150 gehuwde vrouwelijke artsen in de „Oxford regio” niet naar mogelijkheid bijdroegen tot de medische voorziening van de regio. Er ontwikkelde zich toen een plan „to reconcile the shortage of junior hospital doctors with the under-employment of married women doctors”. Het regionale ziekenhuisbestuur ontwierp daarop een „scheme” waarbij gesalarieerde vrouwelijke artsen zouden worden tewerkgesteld „under a part-time training scheme”. Medewerking van specialisten ter opleiding van „trainees”